

Søren Stenderup Jensen
Advokat (H), Ph.D. partner
Dampfærgevej 10, 2. sal
2100 København Ø
Sag 30141-0001 ssj/jbz
12. marts 2023

NOTAT

OM (I) SLAGELSE KOMMUNES MULIGHED FOR AT ETABLERE BLANDINGSZONER VED UDLEDNING AF SPILDEVAND FRA RGS NORDIC A' RENSNINGSANLÆG I STIGSNÆS INDUSTRIPARK OG (II) OM SLAGELSE KOMMUNES PLIGT I DEN FORBINDELSE TIL AT GENNEMFØRE EN HABITATKONSEKVENSVURDERING

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	3
2.	KONKLUSION/SAMMENFATNING	3
	2.1 MULIGHEDEN FOR AT ETABLERE BLANDINGSZONER.....	3
	2.2 KRAV OM GENNEMFØRELSE AF HABITATKONSEKVENSVURDERING VED UDLÆGNING AF BLANDINGSZONER	3
3.	FAKTUM OG FORUDSÆTNINGER	3
4.	JURIDISK PROBLEMSTILLING.....	4
5.	VURDERING AF MULIGHEDEN FOR ETABLERING AF BLANDINGSZONER	5
	5.1 VANDRAMMEDIREKTIVET OG ÆNDRINGSDIREKTIVET	5
	5.2 MFKN'S PRAKSIS	7
	5.3 DELKONKLUSION	7
6.	KRAV OM HABITATKONSEKVENSVURDERING HVIS DER UDLÆGGES BLANDINGSZONER.....	7
	6.1 HABITATREGLERNE	7
	6.2 HABITATKONSEKVENSVURDERING AF REVURDERINGEN?	9
	6.3 HVORDAN GENNEMFØRES HABITATKONSEKVENSVURDERINGEN?	11
	6.4 DELKONKLUSION	11

1. Indledning

Slagelse Kommune har anmodet SIRIUS advokater om at vurdere (i) kommunens mulighed for at etablere blandingszoner ved udledning af spildevand fra RGS Nordic A/S' ("RGS Nordic's") rensningsanlæg i Stignæs Industripark og (ii) vurdere, om Slagelse Kommune i den forbindelse skal gennemføre en habitatkonsekvensvurdering.

2. Konklusion/sammenfatning

2.1 Muligheden for at etablere blandingszoner

Det er sammenfattende min vurdering, at artikel 4, stk.1, i direktiv 2008/105/EF og praksis fra Miljø- og Fødevareklagenævnet ("MFKN") angiver, at det er muligt at udpege blandingszoner i overfladevandsområder forudsat, at miljøkvalitetskrav i forvejen er overholdt udenfor blandingszonen.

2.2 Krav om gennemførelse af habitatkonsekvensvurdering ved udlægning af blandingszoner

Selv om habitatbekendtgørelsen ikke stiller krav om gennemførelse af habitatkonsekvensvurdering ved udlægning af blandingszoner, er det min vurdering, at sådan pligt følger direkte af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3.

Jeg vil derfor anbefale, at Slagelse Kommune gennemfører en habitatkonsekvensvurdering, såfremt man udlægger blandingszoner omkring udløbet af spildevand fra RGS Nordic's rensningsanlæg og formentlig også, selv om man overhovedet ikke udlægger blandingszoner.

3. Faktum og forudsætninger

Klima- og Miljøudvalget i Slagelse Kommune står overfor at skulle tage stilling til, om der kan meddeles en revurdering, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41, stk. 1, af RGS Nordic's miljøgodkendelse for industrispildevand for anlægget på Stignæs ("Revurderingen").

I forbindelse med kommunens sagsbehandling er der opstået tvivl om, hvorvidt Miljøstyrelsens vejledning på området er i overensstemmelse med gældende EU-ret og implementeringen af EU-retten i dansk ret på dette punkt. Miljøstyrelsen har den 1. marts 2023 meddelt, at de omtvistede punkter i vejledning¹en nu er suspenderet.

I den gældende miljøgodkendelse fra 2008 er anført følgende om forholdet til bl.a. habitatreglerne:

¹ Der henvises her til fremstillingen i professor emerita Ellen Margrethe Basses notat af 20. februar 2023, del II, afsnit 2.

EF-fuglebeskyttelsesområde 95

Stignæs Industripark er beliggende op ad EF-fuglebeskyttelsesområde 95 og 96. EF-fuglebeskyttelsesområderne er oprettet i henhold til EF-direktivet af 2. april 1979 vedrørende beskyttelse af vilde fugle (79/409/EØF). Direktivet forpligter medlemslandene til bl.a. at udpege og sikre levesteder for bestemte arter af ynglefugle og regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter.

Stignæs Industripark er foruden fuglebeskyttelsesområdet også beliggende op ad to internationale naturbeskyttelsesområder. Dels et Ramsarområde (nr. 19) og dels et EF-habitatområde (nr. 143),

Det er Slagelse Kommunes vurdering, at anlægget i sin helhed kan og vil blive drevet på en sådan måde, at det ikke medfører en væsentlig påvirkning af de naturbeskyttelsesområder, der grænser op til Stignæs Industripark.

Spildevandslægget vurderes ikke at medføre en væsentlig påvirkning af beskyttelsesområderne med de vilkår, der gives i miljøgodkendelsen. Vilkårene vil i overensstemmelse med hensigten i dansk miljølovgivning blive udformet, så virksomhedens miljøbelastning og påvirkningen af fuglelivet minimeres, uden at det dermed hindrer driften af anlægget. Det betyder, at vilkårene i nogen udstrækning vil være skærpet i forhold til vejledende krav f.eks. støjkravene.

Det er vanskeligt at vurdere, om det anførte er udtryk for en egentlig habitatkonsekvensvurdering eller blot en konstatering af, at RGS Nordic's spildevandsanlæg ikke kan forventes at have nogen væsentlig påvirkning af de pågældende naturbeskyttelsesområder.

Det forudsættes i det følgende, at der ikke er sket en egentlig habitatkonsekvensvurdering af spildevandsudledningen fra RGS Nordic's anlæg i Stignæs, idet den første miljøgodkendelse er fra 1991 og dermed før gennemførelsen af habitatdirektivet, og idet der er tvivl om, hvorvidt der i 2008 er sket en habitatkonsekvensvurdering.

4. Juridisk problemstilling

Den juridiske problemstilling i sagen er på nuværende stadium af sagsbehandlingen, (i) om EU-reglerne om blandingszoner giver mulighed for at etablere blandingszoner i overfladevandsområder, hvor miljøkvalitetskrav i forvejen er overholdt udenfor blandingszonen.

Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, kræver det så, at Slagelse Kommune foretager en habitatkonsekvensvurdering?

5. Vurdering af muligheden for etablering af blandingszoner

5.1 Vandrammedirektivet og ændringsdirektivet

Vandrammedirektivet² fastlægger rammerne for beskyttelsen af vandløb og søer, overgangsvande (flodmundinger, laguner o.l.), kystvande og grundvand i alle EU-lande. Direktivet blev vedtaget i 2000 og erstatter tidligere EU-regler om vandbeskyttelse.

I 2008 trådte en ændring af direktivet i kraft³, som havde til formål at styrke EU's vandpolitik og sikre en mere effektiv beskyttelse af vandressourcerne i EU. Ændringsdirektivet indeholder blandt andet hjemmel til, at medlemsstaterne kan udpege blandingszoner omkring udledningspunkter. Begrebet 'blandingszone' er ikke specifikt defineret i direktivet, men udgør et sæt krav til udledning af visse forurenede stoffer i et område omkring et udledningspunkt, hvor koncentrationen af et eller flere forurenende stoffer må overskride de fastsatte miljøkvalitetskrav.

Det fremgår af ændringsdirektivets præambel punkt 19, at:

"I nærheden af udledninger fra punktkilder er koncentrationen af forurenende stoffer sædvanligvis højere end koncentrationen i det omgivende vand. Derfor bør medlemsstater have mulighed for at gøre brug af blandingszoner, så længe de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af de relevante miljøkvalitetskrav. Udstrækningen af blandingszoner bør begrænses til udledningspunkternes umiddelbare nærhed og bør være rimelig. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/60/EF bør medlemsstaterne på passende vis sikre, at kravene til opnåelse af miljømålene i artikel 4 i nævnte direktiv koordineres for hele vandområdedistriktet, herunder også udpegnings af blandingszoner i grænseoverskridende vandområder"

Blandingszoner er reguleret i ændringsdirektivets artikel 4, hvoraf det fremgår, at:

"1. Medlemsstaterne kan udpege blandingszoner omkring udledningspunkter. Koncentrationerne af et eller flere af de i bilag I, del A, anførte stoffer kan overskride de relevante miljøkvalitetskrav inden for sådanne blandingszoner, hvis de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af disse krav.

[...]

3. De medlemsstater, der udpeger blandingszoner, skal påse, at udstrækningen af de enkelte zoner er:

² EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

³ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af EuropaParlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF.

a) begrænset til udledningpunkternes umiddelbare nærhed

b) afpasset efter koncentrationerne af forurenende stoffer ved udledningpunktet og efter de betingelser for udledning af forurenende stoffer, der er fastsat i de forudgående reguleringer, såsom godkendelser og/eller tilladelser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra g), i direktiv 2000/60/EF og enhver anden relevant fællesskabsforskrift, i overensstemmelse med anvendelsen af de bedste tilgængelige teknikker og artikel 10 i direktiv 2000/60/EF, navnlig efter at disse forudgående reguleringer er blevet revideret.

4. Tekniske retningslinjer for udpegning af blandingszoner vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 9, stk. 2, i nærværende direktiv.”

Direktivet hjemler således, at medlemsstaterne kan tillade overskridelse af de relevante miljøkvalitetskrav indenfor blandingszonen forudsat at, at blandingszonerne ikke påvirker det øvrige overfladevands⁴ områdes opfyldelse af disse krav.

Hjemlen i artikel 4, stk. 4, er udnyttet ved, at Kommissionen har udgivet tekniske retningslinjer for udpegning af blandingszoner i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2008/105/EF, dateret den 22. december 2010 (“Retningslinjerne”).

Retningslinjerne er pr. definition ikke bindende, men udgør et fortolkningsbidrag. Ifølge Retningslinjerne selv, kan disse fraviges af medlemsstaterne, når det er nødvendigt, med henblik på at sikre opfyldelsen af målene i direktiv 2008/105/EF.

Derudover fremgår det af forordet til Retningslinjerne, at:

”Artikel 4 i dette direktiv introducerer konceptet blandingszoner, som er områder omkring udledningpunkter, hvor koncentrationerne af et eller flere stoffer må overstige miljøkvalitetskravet, hvis de ikke påvirker resten af vandområdets opfyldelse af kravene.”

Og videre at:

”Forsigtighedsprincippet bør anses som et nøgleprincip”

Det fremgår af Retningslinjernes afsnit 5.1 vedrørende accept og indledende overvejelser og antagelser, at retningslinjer forudsætter, at kravene i direktiv 2008/1/EF og direktiv 91/271/EØF er opfyldt inden udpegningen af blandingszonerne. Endvidere fremgår det, at:

”I de tilfælde hvor udledningen er til fare for opnåelsen af målene i vandrammedirektivet på vandområdeniveau, og der ikke findes nogen teknisk eller økonomisk mulige løsninger til gennemførelse af strengere emissionskontroller, kan muligheden for at anvende undtagelser i vandrammedirektivets artikel 4 tages i betragtning. Sådanne undtagelser kan kun finde anvendelse, hvis alle betingelserne i vandrammedirektivet er opfyldt.”

Retningslinjerne er således i overensstemmelse med direktivets ordlyd i den forstand, at det er en betingelse for udpegningen af blandingszoner (i) at zonen ikke må påvirke resten af

⁴ Overfladevand er defineret i direktivets artikel 2 som: ”Indvand bortset fra grundvand; overgangsvande og kystvande, undtagen med hensyn til kemisk tilstand, hvor det også omfatter territorialfarvande. Indvand er defineret som alt stillestående eller strømmende vand på jordoverfladen og alt grundvand på landsiden af den basislinje, hvorfra bredden af territoriale farvande måles”.

vandområdets opfyldelse af miljøkvalitetskravene. Derudover præciserer Retningslinjerne, at (ii) der kun kan ske udpegning af blandingszoner i det omfang, at alle betingelser i vandrammedirektivet i øvrigt er opfyldt.

Direktivet er implementeret i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 1433 af 21. november 2017 om krav til udledning af visse forurenende stoffer til vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og havområder. Bekendtgørelse nr. 1433 siger ikke udtrykkeligt, at det er muligt at udpege blandingszoner i overfladevandsområder, hvor miljøkvalitetskrav i forvejen er overskredet. Tværtimod indikerer ordlyden, at det ikke er muligt, selv om Miljøstyrelsen i forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelsen tilkendegav det modsatte. Styrelsens holdning til dette spørgsmål må anses for ændret med suspensionen af QA43 i vejledningen.

5.2 *MFKN's praksis*

Vi har i udkast til notat af 23. februar 2023 gennemgår MFKN's praksis på dette område.

Der er ingen tvivl om, at nævnets praksis, herunder navnlig sagerne 18/05348 (Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 14. december 2021) og 22/02461 (Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 23. februar 2023) fastslår, at det – i overensstemmelse med vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1's ordlyd – (kun) er muligt at udpege blandingszoner i overfladevandsområder, hvor miljøkvalitetskrav i forvejen er overskredet.

5.3 *Delkonklusion*

Der er næppe tvivl om, at artikel 4 i direktiv 2008/105/EF og praksis fra Miljø- og Fødevareklagenævnet ("MFKN") angiver, at det er muligt at udpege blandingszoner i overfladevandsområder, forudsat at miljøkvalitetskrav i forvejen er overholdt udenfor blandingszonen.

6. Krav om habitatkonsekvensvurdering hvis der udlægges blandingszoner

6.1 *Habitatreglerne*

Reglerne om habitatkonsekvensvurdering findes i habitatdirektivet⁵.

Direktivets artikel 6 har følgende ordlyd:

"Artikel 6

1. For de særlige bevaringsområder iværksætter medlemsstaterne de nødvendige bevaringsforanstaltninger, hvilket i givet fald kan indebære hensigtsmæssige forvaltningsplaner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller

⁵ RÅDETS direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer.

aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på lokaliteterne.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for dette direktivs målsætninger.

3. Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de - hvis det anses for nødvendigt - har hørt offentligheden.

4. Hvis en plan eller et projekt, på trods af at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Hvis der er tale om en lokalitet med en prioriteret naturtype og/eller en prioriteret art, kan der alene henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller, efter udtalelse fra Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.”

Det fremgår således klart af artikel 6, stk. 3, at projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Spørgsmålet i relation til Revurderingen er, om Revurderingen udgør et "projekt" i habitatdirektivets forstand, så der kræves en habitatkonsekvensvurdering af Revurderingen, herunder af etableringen af blandingszoner.

Habitatdirektivet er implementeret i dansk ret i habitatbekendtgørelsen, der bestemmer, at der skal ske en habitatkonsekvensvurdering af følgende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven:

- Tilladelse til udledning af stoffer der kan forurene vandet til vandløb, søer eller havet i medfør af miljøbeskyttelsesloven § 27, stk. 2, samt tilladelser eller dispensationer fra regler udstedt i medfør af § 27, stk. 3.
- Tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet efter miljøbeskyttelseslovens § 28.
- Godkendelse af virksomheder m.v. efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, § 38 og § 39.

Revurdering efter miljøbeskyttelseslovens § 41 er ikke nævnt som en af de bestemmelser, hvor der skal ske en habitatkonsekvensvurdering, selv om der i øvrigt kræves habitatkonsekvensvurdering af udledningstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens §§ 27 og 28. Det kan undre, fordi habitatdirektivets ordlyd på dette punkt ellers er ret klar i forhold til, at projekter skal habitatkonsekvensvurderes.

Forpligtelsen til at anvende habitatdirektivet direkte i en situation - hvor der kan være tvivl om den danske implementering af direktivet - fremgår bl.a. af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 13. marts 2018 i forbindelse med klagen over en revurderingsafgørelse, som Miljøstyrelsen den 16. december 2014 havde meddelt et havbrug.

Med henvisning til EU-Domstolens dom i sag C-226/10 Stadt Papenburg, fastslog MFKN, at en aktivitet, der er tilladt før habitatdirektivets ikrafttræden, skal underkastes en vurdering, hvis aktiviteterne fortsætter efter habitatdirektivets ikrafttræden. En anderledes udlægning af direktivet ville ifølge EU-Domstolen - som nævnet citerer i afgørelsen - indebære, at formålet med dets vedtagelse blev tilsidesat. MFKN henviste desuden til, at Domstolen i præmisserne fastslår, at den forventning, som den virksomhed, der har opnået den tidligere godkendelse måtte påberåbe sig som berettigede forventninger ikke er til hinder for, at kravene i habitatdirektivets artikel 6 finder anvendelse på de fremtidige aktiviteter. Nævnet konkluderede med henvisning til denne dom og en række af EU-Domstolens øvrige relevante domme, at det eksisterende miljøgodkendte havbrug i forbindelse med revurderingen skulle underkastes en habitatvurdering.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse blev af Østre Landsret forelagt EU-Domstolen til en præjudiciel stillingtagen. Domstolen fastslog i en dom af 10. november 2022, at habitatdirektivets artikel 6, stk. 2 og stk. 3, skal respekteres, hvis den revurdering, der er tale om, vedrører en godkendelsespligtig virksomhed, der (i) ikke tidligere er blevet habitatvurderet, eller (ii) der er forudsat en stillingtagen til ændringer i forholdt til det, der tidligere er blevet habitatvurderet.

6.2 *Habitatkonsekvensvurdering af Revurderingen?*

Da der som forudsat i afsnit 3 ovenfor er forudsat, at der ikke tidligere er foretaget en habitatvurdering af RGS Nordic's spildevandsanlæg, skal Slagelse Kommune efter min vurdering foretage en habitatkonsekvensvurdering efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, i forbindelse med Revurderingen.

Denne pligt gælder formentlig også, selv om det vil fremgå af Revurderingen, at der ikke etableres blandingszoner, idet den rørlagte spildevandsudledning er vurderet til at være ført ud til et punkt med 8.5 meters dybde, der ligger ca. 400 m fra Natura 2000-områderne.

6.3 *Hvordan gennemføres habitatkonsekvensvurderingen?*

Det er i forbindelse med habitatvurderingen den kumulative virkning af den allerede eksisterende koncentration af de prioriterede og farlige stoffer i recipienten, påvirkningen fra andre kilder, der skal vurderes sammen med en eventuel ny udledning tilladt i Revurderingen. Vurderingen skal baseres på en helt konkret stillingtagen til sårbarheden af de nærliggende Natura 2000-områder og herunder bilag IV-arternes særlige sårbarhed.

Vurderingen efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, er opdelt i de to led:

Først skal det vurderes, om det konkret kan udelukkes, at udledningsvilkårene med etablering af blandingszoner i sig selv – eller i forbindelse med den aktuelle status i recipienten samt andre planer/projekter kumulativt – vil kunne påvirke de udpegede Natura 2000-områders gunstige bevaringsstatus.

Er svaret på denne vurdering, at det kan udelukkes, at udledningen vil kunne påvirke de udpegede Natura 2000-områders gunstige bevaringsstatus, så er habitatkonsekvensvurderingen gennemført.

Er svaret på denne vurdering imidlertid, at det ikke kan udelukkes, at der kan blive tale om en påvirkning, skal der foretages en konkret væsentlighedsvurdering. Vurderingen skal omfatte alle de aspekter der er knyttet til en udstedelse af Revurderingen, og det skal kunne udelukkes, at der kan blive tale om en væsentlig negativ påvirkning af bevaringsstatus for de arter i Natura 2000-områderne, som begrundede udpegningen.

Fører den konkrete væsentlighedsvurdering til, at det ikke kan udelukkes, at der kan blive tale om en væsentlig negativ påvirkning af bevaringsstatus for de arter i Natura 2000-områderne, er det kun muligt at træffe afgørelsen, hvis undtagelsesbestemmelsen i direktivets artikel 6, stk. 4 kan dokumenteres at være opfyldt, er tale om "bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning."

6.4 *Delkonklusion*

Udstedes Revurderingen med blandingszoner i overfladevandsområder, hvor det for alle de tilladte stoffer gælder, at miljøkvalitetskravene for de pågældende stoffer i forvejen er overholdt udenfor blandingszonen, eller Revurderingen udstedes uden blandingszoner overhovedet, er det vanskeligt at forestille sig, at det ikke kan udelukkes, at udledningsvilkårene med etablering af blandingszoner i sig selv – eller i forbindelse med den aktuelle status i recipienten samt andre planer/projekter kumulativt – vil kunne påvirke de udpegede Natura 2000-områders gunstige bevaringsstatus.

Dette er imidlertid i sidste ende en teknisk/biologisk vurdering, som det ligger uden for rammerne af dette notat at foretage.

København, den 12. marts 2023

Søren Stenderup Jensen
Advokat (H), Ph.D. partner